

Απαντήσεις Ιστορίας Θεωρητικής Κατεύθυνσης

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

A1.

- 1) γ
- 2) α
- 5) ε
- 7) β
- 8) δ

Περισσεύουν 3, 4, 6

A2.

- α) σχ. βιβλίο σελ.77 «Το εθνικόν κοιτάτον... αυτοκρατορία.»
- β) σχ. βιβλίο σελ.86 «Το μοναδικό νέο πολιτικό στοιχείο.... γραφειοκρατίας.»
- γ) σχ. βιβλίο σελ.248 «Το φροντιστήριο της Τραπεζούντας.....συνείδησης.»

B1. σχ. βιβλίο: σελ. 209-210: « Η κρίση κορυφώθηκε Επανάστασης του Θερίσου.»

B2. σχ. βιβλίο: σελ.90-91: «το πρώτο εξάμηνο του 1911..... κοινοβουλευτικές συζητήσεις.»

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

F1. (σχ. βιβλίο σελ.149) Στις 24 Ιουλίου 1923 υπογράφηκε η Συνθήκη Ειρήνης της Λοζάνης. Έξι μήνες πριν, στις 30 Ιανουαρίου 1923, είχε υπογραφεί η Ελληνοτουρκική σύμβαση, η οποία ρύθμιζε την ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.

(σχ. βιβλίο σελ.160) «Η Ελληνοτουρκική σύμβαση ανταλλαγής (1923)... γραφεία ανταλλαγής πληθυσμών».

Το παράθεμα συμπληρώνει την ιστορική αφήγηση, προσδιορίζοντας τα περιουσιακά στοιχεία, για τα οποία θα αποζημιώνονταν οι ανταλλάξιμοι. Αυτά ήταν αστικές και αγροτικές ακίνητες περιουσίες, κινητή περιουσία που δεν εκποιήθηκε, ούτε μεταφέρθηκε, καλλιεργημένα κτήματα, με τα παραγόμενα αγαθά τους. Υπήρξε, επίσης, πρόβλεψη αποζημίωσης και για την απώλεια εσόδων. Σύμφωνα με τις ιστορικές μας γνώσεις «το έργο της εκτίμησης... μεγάλωνε» (σχ. βιβλίο σελ. 160). Οι δυσκολίες επεξηγούνται στο συγκεκριμένο παράθεμα καθώς μεγάλος αριθμός προσφύγων ήταν εκπρόθεσμοι είτε λόγω του ερχομού τους στην Ελλάδα μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής είτε λόγω αδυναμίας υποβολής δήλωσης (ασθένεια, φυλάκιση και ανηλικιότητα). «Έτσι, σύμφωνα με την ιστορική αφήγηση (σχ. βιβλ. σελ.160) υιοθετήθηκε η λύση... προκαταβολή αυτή». Το παράθεμα διευκρινίζει, ότι η προκαταβολή θα δινόταν μόνο σε όσους δεν είχαν αποκατασταθεί μέχρι την δεδομένη χρονική στιγμή, τονίζοντας ότι η προσωρινή στέγαση από την ΕΑΠ ή το Ελληνικό κράτος δε θεωρούνταν αποκατάσταση.

Σύμφωνα με τα ιστορικά δεδομένα (σχ. βιβλ.σελ.160) «η προσωρινή εκτίμηση... τότε αποκατασταθεί.» Οι πληροφορίες της πηγής διασαφηνίζουν την τακτική προκειμένου να προχωρήσει η διαδικασία αποζημίωσης, χωρίς την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού εκδίδοντας ομολογίες με την εγγύηση του Ελληνικού κράτους. Βέβαια, μόνο το 20% δόθηκε σε μετρητά και το υπόλοιπο της αποζημίωσης σε ομολογίες. Το μέτρο, καθώς ήταν προσωρινό, απογοήτευσε τους πρόσφυγες, που απαιτούσαν πλήρη αποζημίωση, σύμφωνα με την σύμβαση της Λοζάνης, με αποτέλεσμα το θέμα να πάρει πολιτικές διαστάσεις.

Τέλος, (σχ.βιβλ.160-161): «για την οριστική εκτίμηση... τουρκική πλευρά». Πιο συγκεκριμένα, στο παράθεμα αναφέρεται ότι συστάθηκαν 1.114 Πρωτοβάθμιες επιτροπές για τις 934 χριστιανικές κοινότητες της Τουρκίας, 52 Δευτεροβάθμιες επιτροπές (Αθήνα-Επαρχία) και το Μάιο του 1927, 20 Δευτεροβάθμιες επιτροπές (Αθήνα-επαρχία).

Δ1. (σχ. βιβλ. σελ.53) «Το 1927..... οικονομικής πολιτικής».

Το συγκεκριμένο παράθεμα συμπληρώνει την ιστορική αφήγηση, χαρακτηρίζοντας το καταστατικό ως από τα πιο προχωρημένα της εποχής, καθώς κατοχύρωνε την ανεξαρτησία της τράπεζας από την πολιτική εξουσία. Το πρωτόκολλο της Γενεύης όριζε το συγκεκριμένο ρόλο της νέας τράπεζας ως τραπεζίτη της κυβέρνησης αναλαμβάνοντας τη συγκέντρωση των εισπράξεων και των πληρωμών του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Σύμφωνα με το καταστατικό της νέας τράπεζας βασική της αποστολή ήταν η εγγύηση της μετατρεψιμότητας του νέου νομίσματος, με την έκδοση τραπεζογραμμάτων και τον αποκλειστικό έλεγχο της νομισματικής κυκλοφορίας και της πιστοληπτικής ικανότητας. Αν όμως αποτύγχανε να εξασφαλίσει την σταθερότητα της αξίας των τραπεζογραμμάτων σε χρυσό προβλεπόταν η ανάκληση της έκδοσης τραπεζογραμμάτων ανά πάσα στιγμή. Προσδιόριζε, επίσης, στο 40% το ελάχιστο του καλύμματος των κυκλοφορούντων τραπεζογραμμάτων. Σύμφωνα με τις ιστορικές γνώσεις (σχ. βιβλ. σελ. 53) «Παρά τις αντιδράσεις... αργότερα». Πιο συγκεκριμένα, το παράθεμα αναφέρει το διοικητικό συμβούλιο της τράπεζα, που αποτελούνταν από το διοικητή, τον υποδιοικητή (πρώτος διοικητής Αλέξανδρος Διομήδης και υποδιοικητής, ο Εμμανουήλ Τσουδερός, οι οποίοι κατείχαν αυτές τις θέσεις ως τότε στην Εθνική Τράπεζα) και εννέα μέλη που ισάξια εκπροσώπούσαν τον εμπορικό, βιομηχανικό και αγροτικό κόσμο.

Η Τράπεζα της Ελλάδος ανταποκρίθηκε στο ρόλο της και «πολύ γρήγορα πέτυχε... 1929» (σχ. βιβλ.σελ.53)